

No. 91 — 14
Çarşamba 23 Haziran
Fiatı 15 Kuruş

Cumartesi ve Çarşamba günleri çıkar siyasi hoşsohbet gazete
İdarehane: Ankara Caddesi 98/2, TAN Basımevi
Başmuharriri: REFİK HALİD KARAY

Tesis Tarihi: 1922
Telgrafı: Aydede — İstanbul
Telefon: 25100 — Posta Kutusu: 816

SUDA NAKİSLAR

Geçmiş zaman...

Ah, ne hoştu bir zamanlar Bakanlığa erişmek! sayın Bakan veya sayın Vekil korkusuzdu basından... Koltuğuna kurulur, bakardı söyle gazetelere:

— Ne halt etmişler, derdi birden, "Buğday fiyatları düşüyor,, diye yazmışlar, çizmeden yukarıya çıkmışlar, devletin itibarını düşürmüşler, milli şerefe ilişmişler!

Derhal bir direktif gelirdi, "Buğday fiyatlarından bahsetmeyin!,, denilirdi.

Eğer fazla kızdı, uykusuz geçen gecenin sabahına rastladı, cinleri başına üstü ise telefonu açardı, Başbakan'a birşeyler söyler ve hemen karar çıkardı: Gazete hıplı yutardı!

Haydarpaşa garında hususi vagonundan indi mi etrafına göz atar, valinin elini sıkar, genel müdüre gülümser, baş müfettişe surat asar, rıhtımda bekliyen motörü şan ve şerefine kıyasla biraz küçük bulursa kaslarını catardı.

Gazetecilerin suallerine takındığı tavırla âdeta:

— Çabuk çekin arabanızı... Kaybedecek vaktim yok! der; hepsini "Kışt!,, dercesine başından savardı.

★

Ah, ne hoştu bir zamanlar Bakan olmak bu yurttan!

Tek şahıs çıkıp da "Nedir yapılan?,, demezdi. Yaptıkları her ne ise alkışlanır, "Kabul! Kabul!,, ve "Bravo!,, dan başka söz işitmezdi.

Bakanın keyfini kaçırmaya kimse inin, hakkı yoktu; Bakan söyler, biz susardık. Bakan gelir karşılardık; Bakan gider, uğurlardık. "Bakanın söfö-rü bana baktı,, der, gururlanırdık.

Bir kere Bakan olmağa gör. Yerinde yıllarca kalır, koltuğuna kazık kakardın!

Hattâ:

Pıtır

Seni verim kıtır kıtır

Gibi şiirler de söyler yahut bül-bül iğnelerin ağzına elmas notalar lizdirir, memlekete edebiyat ve sanat eserleri bile verirdin!

★

Ah, ne hoştu bir zamanlar Ba-

Sahibinin sesini bekliyen çomar

— Beni iyi yetiştirsin! Kime istersen salayım:

kanlıkta yer almak!

Mecliste hazırdu ittifakla oy alma... lüzumsuzdu sağ solu kollama... Müstakil partiyi parti yerine koyma!

Sual taktiri de ne imiş? Hiç işitmemistik. Miting ne sözdü? Ağzımıza alamazdık. (Muhafif Parti) ne kelime? Sade ecnebi memleketler için kullanırdık.

"Demokrasi,, lâfını karıştırırmadan Cümhuriyet bayramlarını kutlar durur, tek parti ile kurulur, kurulanırdık.

Ah, ne hoştu bir zamanlar tek partide Bakanlık!

Tek Partide Başkanlık!

Tek Partide Mebusluk!

Tek Partide Memurluk!

Tek Partide Mensupluk!

AYDEDE

Hızlı gelişmeler

Mevzu	Konu
Sıra apartmanlar	sahibi: Betonoğlu
Kösedeki kasab	: Hinoğlu
Merhametli adam	: Kurdoğlu
Otomobilde gezen	: Eloğlu
Dilenci çocuk	: Gariboğlu

G. D.

Gazeteleri okumamış

Meşhur İngiliz Başvekili Pitt'e Bayanın biri:

— Siz ki dünya siyasetinin bütün hareketlerine vâkıf bir zatsınız. Lütfe bana son haberleri söyle misiniz?... der.

Başvekil de:

— Maalesef, Madam, der. Bugünkü gazeteleri henüz okumadım.

SA! SA! SA!

Saydam - Saracoğlu
Saka

Son 3 başbakanın soyadları - hikmet-i Hüda - hep (Sa) ile bağladığına dikkat ettiniz mi?

Refik SA... YDAM

Şükrü SA... RACOĞLU

Hasan SA... KA

Bu bir tesadüf müdür, uğur deneme veya merak mıdır? Bilinmez! Fakat aynı minvalde gidilecekse sıra:

Necmettin Sa... DAK

dadır. Bütün (Sa) lı mebuslar ümide düşebilirler. Eğer bir gün D. P. iktidara gelirse:

Emin Sa... ZAK

mi başbakan olacak? Diğer (Sa) lı mebuslardan Satır, Sarıdal, Sabuncu, Sağıroğlu, Sarılioğlu var. Galiba Sakat, Sallabaş, Sakar, Sarsak, Sanık yok. Her neyse, sıra gele gele

SA... RI ÇİZMELİ

Mehmed Ağa'ya gelmesin de!

Söylemeli mi?

Söylememeli mi?

★ "Vandaki askeri inşaat suistimalinden dolayı eski dört kabinedeki Milli Savuama Bakanlarının ihmalleri görüldüğünden Meclis soruşturulması açılması isteniyor.."

Memlekete bir tek (Yüce Divan) kâfi gelmiyecek, galiba!

★ "Hüseyin Rahmi merhum meğer solcu imiş!,, Kitaplarını yakalım mı, dersiniz?

★ "Dış ticaretimizde 113 milyon açık var.."

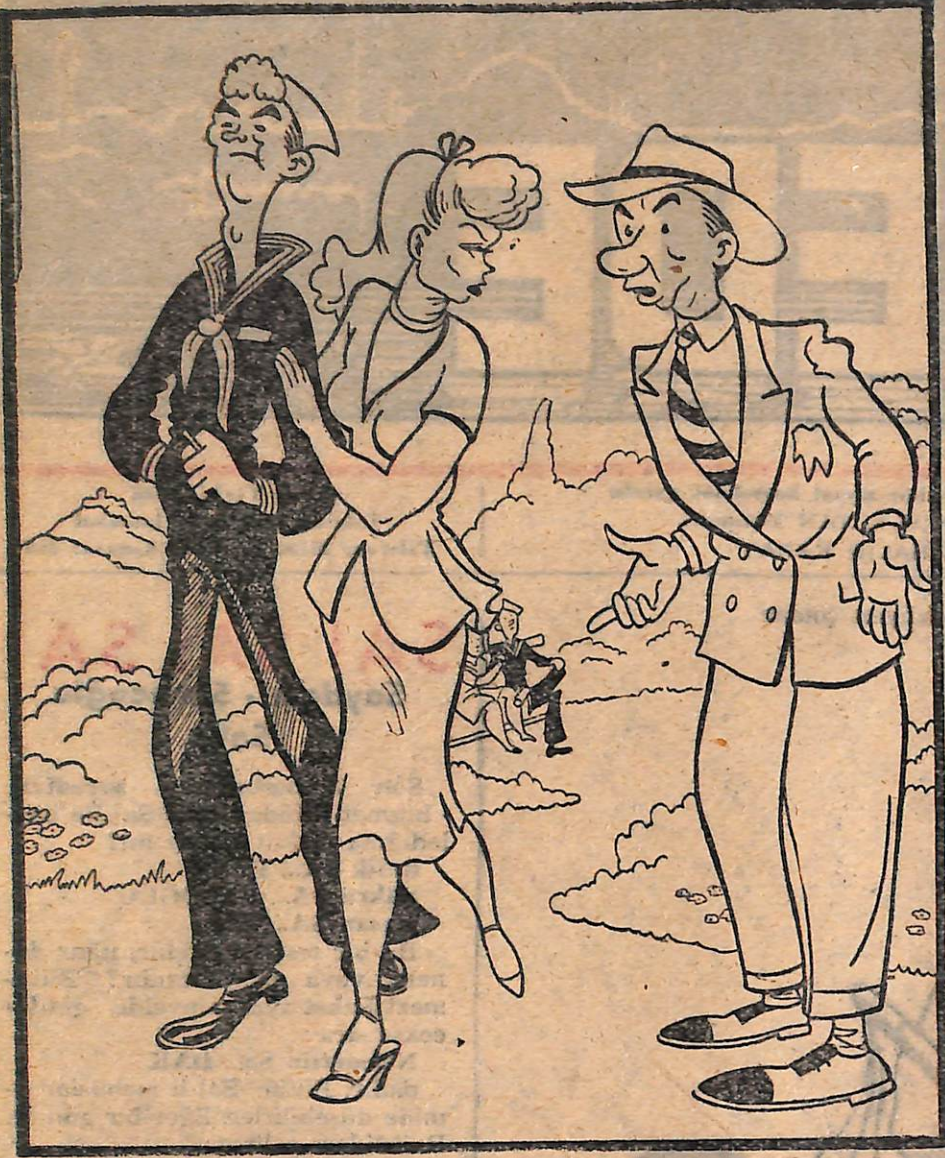
Ticaretimiz açıklar livası!

★ Seçim Kanunu sarpa sarıyor.."

C. H. P. bakımından olmasa gerek!

Glubb Paşa
Ürdün Arap kuvvetleri
komutanlarından

Kız — Yorgo, yanıma sokulma, çünkü beni bir vatandaşla görürlerse evdekiler kıyameti koparırlar!
"Yunan" karikatürü

Ah bize! Vah bize!

İstanbul Elektrik, Tramvay, Tünel idaresi, telefon ücreti olarak senede 92,000 lira veriyormuş.

Koca İstanbul Belediyesi ise ancak 40,800 lira. Zira Elektrik idaresindeki müdürlerin ve bir çok kimselerin, hem şehir, hem sayfiyede telefonları varmış. Bütün aile o telefonları — bedava olduğu için — tabii boyuna kullanmaktadırlar.

Sadece müdürlük emrinde de 5-6 otomobil bulunuyormuş.

Dahası var: Birçok memurlar idareye uğramadıkları halde ay başlarında maaşları evlerine gönderiliyormuş. Bu arada bir avukata da 550 lira yollanıyormuş. Ayrıca mütekaiddelerden 143 kişiye de 5 — 23 lira arasında yevmiye bağlanmış imiş.

Olamaz, uydurmaktır!

Değildir, doğrudur. Bunlar Şehir Meclisi Hesabları İnceleme Komisyonu mazbatasından alınarak gazetelerde çıkmıştır.

Elektriğin kilovatına 3 kuruş zammın mucib sebepleri de işte bunlardır!

Ah bize! Vah bize!

Cumartesi — Çarşamba

HAKİKİ YAZ

Ortalık öylesine bozulmuş ki hemen herşeyin bir de «hakiki!» si peyda oldu. Meselâ şu neviden ilânlar görüyoruz: Hakiki Amerikan kumaşı, hakiki Halep yağı, hakiki demokrasi, Trocki'nin hakiki hatıratı.

Biz de, Haziran sonuna geldiğimiz için kendimizi, şimdiye kadar hakikaten yaz içinde sanıyormuşuz. Asıl hakiki yaz, amma sahiden hakikisi, pazar günü geldi, buna cümle âlem şahiddir.

İstanbul, bu yaz, Cemal Nadire rahmet vesilesi bir gün vasağı. Herkes evinden fırlamıştı, trenler, vapurlar tupkı onun karikatürlerinde olduğu gibi salkım salkım insan taşıyordu.

HAKİKİ DÖNÜŞ

Bu, çok hazin oldu. Amerikan artistlerine benzemek hevesinde olan gençler, yâni hemen hemen bütün mahalle delikanlıları ve kızları, akşamüstü, istakozla dönmüşlerdi. Kalabalıkta bir taraflarına el sürülecek olsa «Aman...» diye haykırıyorlardı. Herhalde pazar akşamı yoğurt sarfiyatı artmıştır!

Kadıköy tarafından dolmuş motorleri, geceyarısından çok sonralara kadar işlediler. Buna mehtabın güzelliğini ilâve edersek, gecikmenin sebebi de anlaşılr.

Lâkin Adaların kalabalığı anlatıla anlatıla bitirilemiyor. Asaf Hâlet Celebi:

— Efendim, diyor, haddi istia-bilerinden fazla ahali geldiği için Adalar az kalsın batacaklardı!

HAKİKİ YANIKLAR

Moda ve Kalamış koyunda, iğne atılsa denize düşmeyecek kadar sandal, yelkenli, motor var. Fakat bu senenin modası olacak, hemen her sandalım kicina bir motor takılmış, uğultudan o güz'im manzara rayı doya doya seyretmenin, tatmanın imkânı yok.

Deniz Kulübünün raftı, yâni dubası, bu pazar ilk defa olarak kalabalık. Orhan Ezine ve ben müstesna, hemen herkesin vücudü yanmış. Ne zaman denize girmeğe başladıklarını soruyorum. En fazla banyo almış olanlar:

— Bununla, diyorlar, üçüncü oluyor.

Memur — Siz mi imdat zilini çaldınız?

Kadın — Evet ama onu çalalı epeyce oldu!

"Fransız" karikatürü

Hayretimi gören İbrahim Hoyi izah etti:

— Bilhassa bayanlar denize gelmeden boyanıyorlar.

— Ya sen? diye sordum.

— Ben anadan doğma kınalıyım!

HAKİKİ CEHENNEM

Suadiye plâjı o kadar yanıyor ki, bir çok kimse ağaçlıklar altına canını zor atıyor. Sahil boyunca yeni yapılmış üzüntü kubik binalarda hayattan eser yok.

Meşhur asfaltın aksettirdiği güneş ziyası ve harareti, seritten bir fırın gibi bütün civarı kavuruyor. Yolun kenarında, bir ağacın zayıf gölgesine vızılmış Ankaralı bir tamlık gördüm:

— Bilmem ki, diye mırıldandı, gûya Ankaradan buraya sayfiyeye geldik.

— Peki ne bekliyorsun?

— Güneş çekilsin de biraz soğuyayım, eriyip dağılmadan eve kadar gideyim.

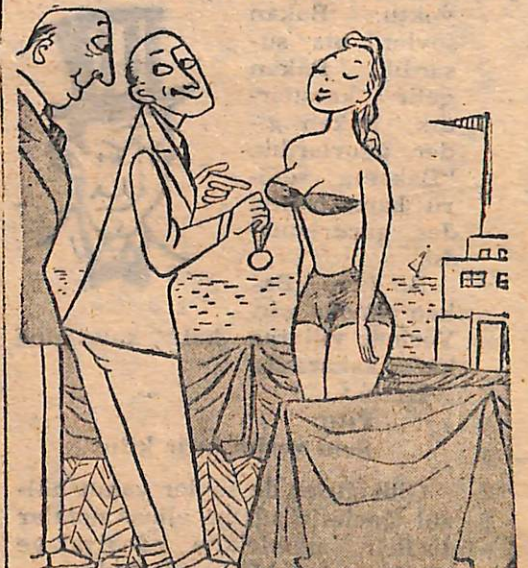
HAKİKİ CENNET

Bostanlar arasına, yeşil bir yola saptım. Kulağıma neşeli sesler geldi. Fasulye sıırıkları arasında dikkatle bakınca hiç ummadığım bir mânzera ile karşılaştım: Bedri Rahmi, Eren Eyüboğlu, Abidin Dino ve kadınlı, erkekli bir kaç ressam, bostan içinde oturmuşlar, resim yapıyorlar. Sokuldum, tek katlı bir binayı kiralamışlar, bostanı bir resim müstemlekesi haline getirmişler. Arada sırada, içlerinden biri, altında oturdukları ağaca bir dokunuyor, gökten dut nüzul ediyor, onlar da yerlerinden kıpırdanmadan, hem resim yapıyorlar, hem de dut yiyorlar.

Bitab, yanlarına çöküyorum, iki dut da ben yiyorum ve bunun için artık pazar gezintimi bitirip süsüyorum.

Fikret Adil

Yüzme yarışını kazandıktan sonra

Hangisinden hangisine ilıştırsem acaba?

(Ecnabi karikatürü)

Bir dokun...

Boş durmuyorlar ya!

Eskiden bozma yeni kabine Büyük Millet Meclisinde 40 muhalif reye karşı 308 muvafık reyle itimad kazanmış. Yâni itimadsızlık kırk lara karıştı!

Bilyorsunuz ya, hükümetin programı Mecliste gürültülü münakaşalara sebebiyet verdi, ağır tenkidler yapıldı. Bu arada C. H. P. li milletvekillerinden biri devlet dairelerindeki lüksten, israftan, memur fazlalığından şikâyet ederek diyor ki:

«— Daktilolar o kadar çok ki, bir müddet vazı yazdıktan sonra örgü örüyorlar.»

Fena mı, a devletlim? İşleri bitince boş durmuyorlar, örgü örüyorlarmış. Bu da bir iş değil mi? Bos oturamı Allah da sevmez.

Ya su, hademelere «Umum Müdür Bey mesguldür» dedirterek yazın vantilatörlerin, kısım kalöriferlerin karşısında sekerleme kesitrenlere ne divelim?

Yine hükümet programının münakaşası esnasında bağımsız milletvekillerinden biri de israftan, hükümetin tasarrufa riayet etmediğinden dert vandıktan sonra:

«— Hasan Saka programını okurken sanki yeni bir Başbakanmış gibi konustu.»

Demiş ve şunları ilâve etmiş:

«— Hükümetin yeni programı, eskisine nazaran bütçütün programsızlıktır.»

Evvelâ Hasan Saka yeni Başbakan değil de nedir, sayın bayım? Tasarruf isteyen siz değil misiniz? İşte hükümet de bu defa iş başına gelirken en büyük tasarruf muvaffakiyetini gösterdi: başka bir elemanı harcayıp israf

etmektense eskisinin eteğinden kesp koluna ekledi, Hasan Sakayı yeniden iş başına getirdi. Bu da bir tasarruf değil midir? Eskisi olmanın yenisi de olmaz, derler. Bizim yenimiz zaten yok, eskileri de satamadığımız göre, bırak, tamir edelim de yeni niyetine kullanalım bari.

Program meselesinde de itiraza hakkımız yok. Hükümet evvelâ isbasına programla geldi; fakat tatbikatını beceremedi, ağır tenkidlere uğradı.

Bu sefer de programsız geliyor. Daha ne yapsın?!

BALAYI

Bilyorsunuz, Romanyanın eski Kralı Michel ile Prenses Anne de Bourbon Parme'nin nikâhları gecenlerde Yunanistanda kıyıldı.

O zaman gazetelerde, yeni evlilerin balayını geçirmek üzere İstanbulla geleceklerine dair havadisleri okuyunca hayret etmiştim. Nitekim onlar da İstanbulla gelmediler. Lausanne'a gittiler.

«— Sekersiz kaldık. Seker bulamıyoruz.»

Diye acı acı feryadlar yükselen şu tatsız İstanbulda balayı geçirilir mi, a efendim?!

SAĞ VE SOL

İstanbuldaki sey-rüsefer kaidesi ge-reğince nakil vasıtalarının, volun sağından gitmele ri mecburî olduğu için, şehirde isleyen bilûmum resmi ve nususi otomobil, otobüs, kamyon vesair motorlû nakil vasıtalarının direksiyonlarının sol tarafa alınmasına karar verilmiş.

Aman, bundan da «sağa temayül, sola temavül» dedikoduları alevlenmesin sakın!

Cemal Refik

Minelbab İlelmihrab

Yazan: Refik Halid KARAY

— Tefirka No. 14 —

Tevfik Paşa kabinesinde şaşkınlığım bununla kalmıyordu. Harbi Umumi devrini, koltuğunun altında bir meşin çanta, Eskişehir bilmem nesi şirketi ticariyesi mümessili olarak handan hana, tin tin simsar gibi geçiren Maliye nazır esbaki vezir Ziya Paşa Nafiaya gelmişti. Onun, ak sakalına ve eski mesnedine bakmıyarak böyle, kâr peşinde, alafranga, daha doğrusu Amerikanca çalışmasını belki takdir edenler bulunur. Fakat eskiden nazırlığı zamanındaki azametini yakından bildiğim için mi, nedir, bana bu, bir hoppalık gibi görünüyor ve kendisinde de, yeni vaziyetinden mahcup gibi daimî bir çekingen hal sezmeğe sebep oluyordu. Yolda ona rastgelmekten haz etmiyordum. Belki şairane düşünüyordum.

Fakat diyordum ki: Keşke tekaüt maaşına kanaat edip entarisi sırtında, gözlüğü burnunda, köşeye oturup gazetesini okusa.. Maamafih yeni kabinede bulunmasına şaşkınlığım sebebi bu his meselesi değildi. Ticaretle iştigaline nazaran madem ki sıhhati kıvamında, akli başında, azmi mevcut idi ve tekrar millet işine karışmağa da rıza göstermişti, o halde niçin faaliyete muhtaç bir mevkie gelmeyip de, hem içinde bulunmıyıp, hem de rahatım yerinde olsun "Ticarette yorulmuş, biraz da nezarete dinleneyim!", der gibi Nafia nezaretinde karar kılmıştı? (Tüccarlık ederken İstanbula ilk trenle inen Paşayı, bir hafta sonra öğle vapurunda görünce bu kanaatimde aldanmadığımı emin olmuştum ya!) Diğer nazırlardan çoğu ise Ziya Paşanın haiz olduğu meziyetlere de, zekâ, azim ve bün-yeye de malik değillerdi. Kabinede iki şahsiyet vardı: Mustafa Arif ve Rıza Tevfik Beyler... Bunlar, anlaşılan hem mebusan meclisi karşısına çıkarılıp söz söyletmek, hem de heyeti vükelâyı sade ak sakallılardan mürekkep bir meclis-i meşayih şeklinde görünmekten kurtarmak için yeni bir kararla alalelacele, son gece nezaretlere getirilmişlerdi.

On senedir avukatlık ve on sene evvel de ancak Liva ceza reisliği etmiş olan Mustafa Arif Beyde Dahiliye nezaretini idare kabiliyetini Tevfik Paşa ve rüfekası nasıl görmüşler, buna nereden hüküm etmişlerdi? Hayret! Ben eminimki

o güne kadar bu zatın yüzünü bile görmemişlerdi ve tanıyanlar bile bir ay evvel, selâmını alırken, meclis-i vükelâda birleşeceklerini katiyen hatırlarına getirmemişlerdi. Sonra bir cihet daha vardı: Rıza Tevfik ilmiyle, irfaniyle, hitabetiyle, fakat ekseri fikir adamları gibi dalgınlığıyla maruftu; o güne kadar da daha iş başında kıymetini göstermemişti; nasıl oluyordu da bir Maarifle iktifa edilmeyip ona ayrıca bir de "faaliyet-i mütemadiye", merkezi, Posta nezareti veriliyordu? Verenlere mi, alanlara mı şaşmalı? Şaşırılmış kalmıştım. (Hoş, bunu takip eden bütün Tevfik, Ferid, Ali Rıza ve Salih Paşa kabinelerinde şaşkınlığımız hem de mütezayiden devam etmişti ya!) bana bir ay kadar evvelisi köprüde "Tevfik Paşa çoktan hazır!..", diyen Ali Rıza Paşaya:

— Ya bir ay evvel hazırlanmıyıp da bir günde gelseydiniz ne heyette gelecektiniz?

Demek arzusu duyuyordum. Arif olsaydım o gün, o saat şu memlekette artık bu şekil idare ve tecrübede rical ile bir hükümet teşekkül edemeyeceğini anlardım. Ben yalnız Tevfik Paşayı anlamıştım ama bu anlayış beni bir müddet sonra Ferid Paşaya inanmaktan kurtaramamıştı.

O halde demek ki, hiç birşey anıyamamıştım. Renksizliğine rağmen yeni kabineden, zahir içinde İttihatçı yok, diye, yine memnundum! Renksizlerin İttihatçılardan daha muzur olduklarını henüz bilmiyordum.

9

Rıza Tevfik'in ilk nazırlığı nasıl geçti?

Yemek salonuna geçmek için Rıza Tevfik'in gelmesini bekliyorduk. Bermutad geç kalmıştı; fakat artık mazurdu, zira Nâzırdı. Nezarete geçtiğinin üçüncü günü - bu tesevvüs arasında - ondan intizam beklemeye hakkımız yoktu.

Robert Kolej Türk heyeti tedrisiye erkânı her on bes günde bir sırasıyla içlerinden birinin evinde toplanıp maa aile akşam yemeğinde bulunmağı âdet etmişlerdi. Konstantinopl Kız Koleji muallimlerinden olan Filozof da bu topluluklarda bulunuyordu. Fakat

o sefer, ilk defa, aramıza Nâzır olarak girecekti. Maarif Nâzırı, bin-naenaleyh bizim, muallimlerin nâzırı...

Ah bu Kolej hayatı! Nesi iyi değildi ki?... Binası, mevkii, manzarası, idaresi, talebesi, ille Türkiye kısmının muallimleri... Hüseyin Bey gibi vakar ve dürüstlüğüne gâyesine varmış, Feridun Nigâr Bey

ketumiyeti gibi mânasızlıklara da metelik vermiyordu: «Sadriâzam dedi ki» diye başlayıp zaten gizlenecek hiçbir ciheti kalmamış olan müzakereyi naklediveriyordu.

Fakat Adnan Bey gibi komite sırrını muhafaza âdetini almış ve benim gibi eski devlet memurlarının ketumiyeti terbiyesine alışmış olanlara, doğrusu bu, hoş bir tesir

Kadın modalarında irtica

Herşey aslına rücu eder

gibi aile babalığının timsalini kurmuş, İ. Hikmet Bey gibi mahviyetin fevkinde bulmuş bu ilim, edebiyat adamları, sonra Adnan Bey [İstanbul mebusu ve sabık Sıhhiye Müdürü Umumi olan Adnan Bey ki mektebde coğrafya muallimi idi] tanıdığım bütün insanların en sevimlisi ve en zekisi... «Daha sonra - hayır, hepsinden evvel - Halide Hanım... Zekâsının ve zevklerinin derinliğiyle yüksekliği arasında adamın başını döndüren ve insana, daima kendi küçüklüğünü, kendi noksanını duyuran bu, nasıl anlatayım, hayretâver halika...

Bunların arasında bulunmak nimetlerin en büyüğü idi. Zaman bana o günleri arattı; fakat onlara da, zannedirim ki bu eski günleri daima zevkle vâdettirmişti.

Evet, Rıza Tevfik'i yemeğe bekliyorduk kulağımız otomobil sesinde idi. Nihayet kapının zili öttü ve biraz sonra içeriye, toza toprağa bulanmış, kan ter içinde, vurgunluktan tırası bile uzamış, boğuk sesli, mecalsiz bir adam girdi. Biz Nâzır Rızayı terü taze ve zarif bir kıyafette bekliyorduk. O iste böyle, bu halde gelmişti.

Neden? Kendisi anlattı: Ecnebler Darüleytam talebesini milyonlar sarfiyle itmam ettiğimiz mekteplerden tutup tutup dışarıya atıyorlardı. Binbir yere basvurarak onları yerleştirmek için uğraşmış, otomobilini de onlara bırakmıştı; kendisi Arnavutköyünden buraya yaya gelivermişti, gelivermişti amma az bucuk yorulmuştu!

Az bucuk diyordu amma biz pek çok yorgun olduğumu görüyorduk. Sabahdanberi Maarif, Posta, Meclisi Vükelâ, Mebusan, Saray, İngiliz Karargâhı, Darülevtamlar ve nihayet Rumelihisarı... Bu sevrüseferler insanda tâbü tüvan mı bırakır? Fakat Rıza Tevfik o kabül pulad bedenli ve celik azımlı mahlûklardandı ki sıcak corbadan ve bir kadeh sarabdan sonra yüzündeki vurgunluğun bir sis tabakası gibi, gözümüzün önünde tedricen dağıldığını gördük. Kahveler içilirken, uykusunu tam uyumuş, bütün gün kefini müsterihane itmam etmiş mazûl bir devlet memuru gibi, üzerinde uzun zamandanberi dinlenmiş bir adam hali vardı. Öyle kabine sırrı, Nâzırlık

yapmıyordu. Bereket ki içinde bulunduğu zimreden bir zarar gelmek ihtimali yoktu; bizi, pek iyi tanıdığı için söylediğine hükmederek teselli buluyordum.

Fakat ertesi günü sabah, rıhtımda kendisine rastgeldiğim zaman bu hükmümde de hatâ ettiğimi anladım: Rıza Tevfik Bey, bermutad yaya, Bebek istikametinde, yanında biri, hızlı hızlı yürüyor ve bir şeyler anlatıyordu. Ben de yanaşıtm. Meclisi Vükelâda geçen bir münakaşayı, - hatırlımda kaldığına göre Ziya Paşa ile ya uncu Kozmeto veyahud da kömür meselesine dair - yaptığı muarazanın tafsilatını naklediyordu. Tanımadığım o zat - bir mazûl mümevviye benziyordu - carsıda bizden ayrıldı.

— Kimdi bu adam?

Diye sordum. Rıza Tevfik Bey, nazırlar arasındaki mahrem bir müzakereyi bitamamiha anlattığı bu şahsı tanııyordu:

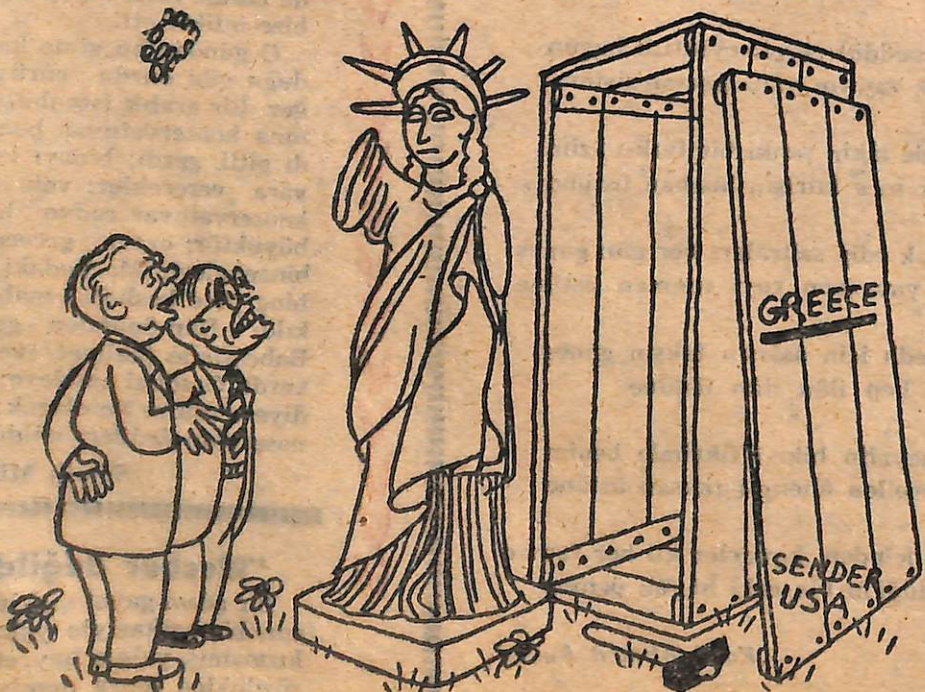
— İyi bilmiyorum... dedi, terbiyeli bir adamdır, bir yerde görmüşüm amma...

Fakat Filozof, bunları benim fikrimce kasden, devletçe mahzur görmediği ve kendi şöreti için de favdalı bulduğu için öhüne gelene anlatıyordu. Rıza Tevfik'i zevahirine bakarak saf, safdil veya unuttan zannedenler aldandılar.

İşine geliyorsa, icabında, sır tuttuğu gibi yirmi beş yıl evvelki bir çehreyi veya bir muameleyi de hatırlayabilir. Tasgın zekâlar böyledir. Zayıf göründükleri yerde bazan birdenbire kuvvetli ve kuvvetli sanıldıkları yerde de zayıf oluverirler; nitekim, memûlümüz haricinde ilk Tevfik Paşa kabinesinin en ameli, en çalışkan, en işgüzar nâzırı da o olmuştur. Bin müskülâtla Darülevtamları dağılmaktan, İstanbul tenviratını kesilmekten kurtaran ve muzır bir havli suüstimallere sed kovan ve meydan okuyan da o idi İttihad ve Terakkinin, otomobilden inmeyen ve ahaliye karışmağa tenezzül etmeyen son nazırlarından sonra halk içinde medenî çehresi ve açık alniyle dolanan ilk nâzır da yine Rıza Tevfikti.

Fakat Rıza Tevfik Bey nezaretlerinde o zaman bir nâzır değildi.

(Devamı var)

Hürriyet heykeli

İsviçreye mektup

Kadıköylüdür, sarışındır, daima başı açık gezer ve gözlük takar; bilhassa kışları her akşam muntazaman saat 18 i 10 gece Taksime doğru çıkar ve 19 u 10 gece tünele doğru iner. Yanında, gözleri velfecri okuyan esmer bir arkadaşı yahut da yine gözlüklü fakat kendisinden daha tombulca kerdesi vardır. İki kardeş de bekârdır. Seyrekleşen samur saçlarından bir tutamı çok âsîdir ve daima kıyam eder ama, o, yüzünün bütün kımsıklarına rağmen kıyam etmez. Hiç bir toplulukta kendisine rastlanılmaz. Mizantrop olduğunu söylüyorlar. Bir ip ucu daha vereyim: Sevgilisi ile vapurda ve yolda ayrılır gider, fakat Adada camların altında saatlerce yorulmadan, bıkmadan sevgilisinin şikâyetlerini dinler. Zamanımızda böyle erkek olur mu diyeceksin? Ne ise, kim doğru hallederse, Fitne Fücür evinde dondurma ikram edecek.

Bence İstanbul'da en güzel çamaşırları olan Kâmuran, geçen gün kombinezonları ile dezabıyyelerini gösterdi, kışkırdım doğrusu. Yalnız geceleri saat 11 den sonra arkadaşı ile köpeğini gezdireceği yerde sıkı adımlarla Şişli'deki Sırmalı apartmanına yürüyüş yaparsa belki biraz zayıflar.

Muhabbet kuşu tepesi açık büyük hasır şapkalar giyiyor, daima mütebessim ve her ân her kese selâm verecek bir edası var.

Sadani Ankarada gördüm, Mırsırdan dönmüş. Üzerinde topuklarına kadar uzun kırmızı bir tayyör vardı; iskarpinlerinin bağları eteklerinin altında kayboluyordu; Ankaranın Bülbülü her şeye rağmen daima sık ve zarif.

İzmirli Mualla henüz İstanbul'a gelmedi. Onlar bu sene artık otelde kalamıyacaklar, güzel bir apartman tuttular; dillere destan olan kokteyllerini evinde verir artık. Bir daha mektubumda sana Florya dedikodularını yazacağım.

Fitne Fücür

Halk — Ah, şu başımdaki değirmen taşı! Yoksa gırtlığıma kadar batmazdım!

Münasebetsiz adam

Akıntıburnunda dolaşırlarken kadın, kocasına sorar:

— Şuraya düşüversem beni kur tarmak için sen de kendini denize atar mısın?

— Elbette, karıcığım. Bana daima «senin kadar münasebetsiz şeyler yapan adam görmedim» diyor durmaz mısın?

Mürabahacının son sözü

Eşya üzerine faizle para veren bir mürabahacıya, ölüm döşeginde iken yanına gelen papas - âdet olduğu vechile - bir gümüş hac gösterir. Mürabahacı, itiyadına kapılarak:

— Buna fazla bir şey veremem; ancak beş frank!.. der ve ruhunu teslim eder.

İHÂB HULÜSİ'YE

- Burgaz yarenliklerinden -

Söyle yan gelmiş de kâfir zirve-i şân üstüne
Harf atar iskemlesinden şimdi yârân üstüne

Fırçasından yağdırırken daima rengü ziya
Nakşederken bin bayan her levh-i tâbân üstüne

Bazı dem niçin aceb katran döker efkârıma
Hem urur ilhamıma tırpan tırpan üstüne?

Bir gazel tarheyleyip İhâb'a sunsam bari ben
Celb için efkârını bir şûh fettan üstüne

Söyle çeksem zevrek-ı eş'ârı hem Kandilliden
Sonra gelsem gizlice, bir ân (Emirgân) üstüne

Çekme şimsiri gazap her âh-ü efgan üstüne
Kahve nûş et sevgilim fincan fincan üstüne

Sanma sen kim kalb-ü ruhumdan perişan yer olur
Cekseler Yunanı şayed şimdi İran üstüne

Ben fakat tercih kıldım ibtisamı giryeye
Her taraftan saldırırken bin keder can üstüne

Hanesin gaybetti lâkin işte mimar-ı hayâl
Vehmederken kurmağ dükkân dükkân üstüne!

İçli rüzgârlar eserken karşıdan Burgaz'da ben
Bir hasır sersem de vatsam bâri divan üstüne

Süzme çeşmin lütfedip sen nûrum İhâbım benim
Kırma boynun, gelmesin gerdan gerdan üstüne!

Bir mücevher yapmış olmam cevherin izhar için
İnci dizsem durmadan bin şâh-ı mercan üstüne!

Arz-ı kâlâyı uhuvvet etmek üzere sevgilim
İşte geldik hanene mihman mihman üstüne

Hayli tebdili tebeddül gerçi seyrettik bugün
Geldiğin gördük zayıfın yâni şişman üstüne

Görmedik işlerde lâkin sanki bir fark-ı azim
Sade verdik bir nice kurban kurban üstüne

Renge müstağrak edip sahraları her gün güneş
Nurlu affişler yayarken ruyi umman üstüne

İsterim kim medh için âsârını taksın güneş
Cebhe-i eflâke hep ilân ilân üstüne

İzdivaç etsin hayalin bîkr-i fikrimle benim
Sözlerimden serpilten âheng-i raksan üstüne

Neş'e cûş etsin içinden, handeler kıl her zaman
Hasretinle döktüğüm bin eşki hicran üstüne

Fazıl Ahmed Aukac

Vesikalı

Bir zamanlar ekmeği vesika ya bağlamıştık. Amelî bir fasadı görölmedi. Lokantalar yine vesikasız ekmek yiyordu ve ekmek vesikalarını kullanmadan fırınlardan bile kolayca ekmek alabiliyorduk.

Francala daima mevcuttu.

Vesikalı ekmek devri,

mek israfının

ve suüstima-

linin en civ-

civli hengä-

mesi oldu.

Sümer Bank

bezlerini,

ve basmalari-

vesika ile

dağıtmak

usulünü tutturduk. Bir suüstima-

maldır başladı; mallar kara b

saya düştü. Bazı dükkânlar

tevzi için ellerine verilen bal

ları dosdoğru ve büyük kâ

piyasaya sürdüler.

Vesikalı pamuklu tevzi

zünden vurgunlar vuruldu.

Memurlara vesika ile elbi

lik kumaş dağıtmak istedik.

giliz malları ile birinci ka

yerli Merinos kumaşlarını e

bir paylaştı; küçüklere avar

sı kaldı. Bunu da berbat et

Gaz fişi Mısırçarşısında, kur

fişi yerli mallar pazarı kapı

da kapıydı!

Netice - i Kelâm

Marki Imperiah İtalyan kr nın İstanbul'da yanı Osmanlı paratoru nezdinde büyük elçis ken Kont Sforca sefaret müste rıydı. Ben de kendileriyle teşer etmişlerdendim. Serkil Doryan ve Kont Sforca'yı; yayan yürü yî çok sevdiği için ekseriya cad lerde görür, konusur veya selân şırdım.

Her iki zatın der.leri Tepeba daki İtalyan sefarethanesini ba bir mahale nakletmek, o zaman ha dar ve gürültülü olan Tepel caddesinden kurtarmaktı. Arsa mı aramadılar? Eski bahçeli yük konaklara mı bakmadı! Hepsini biliyorum. Fakat muv bir yer bulamamışlardı..

En sonra İtalyan sefaretî Maçkadaki arsa alındı ve inşa da başladı. Hem de bitmek ü idi; Trablusgarp muharebesi bu de bozdu. Bina ikmal edilemed bize intikal etti.

O günden bu güne kadar da duğu gibi durdu cürümediys ger. Bir aralık İstanbul valisi, nına konservatuvar hocalarını dı gitti, gezdi; binayı konserv vara verecekler; yok öyle d konservatuvar radyo binası büyüktür; oraya geçecek ded binaenaleyh Maçkadaki müke bina yine boşluğa mahkûm b kıldı. Dün önünden geçiyord Bahçesinde faaliyet ve kalab vardı. Oradaki ameleyle; ne olu diye sordum. Ne olacak; tütün nosu oldu dediler; güldüler.

Semih Mümtaz

"Mecbur değildiniz!

Bir adam gayet çirkin olan l sını bir başkasiyle yakalamış; kızmamış, yalnız hayretle rakı süzdükten sonra demiş ki: 'benim gibi mecbur da değild Ona şaşıyorum!..

Komedyası

Şimdi de şeker, vesikalıdır. Hâlâ tevziat düzene sokulamadı ve hâlâ kilosu üzerinde bir istikrara varılamadı. Ne dolaplar döndüğünü yakında gazetelere aksedecek haberlerden öğreneceğiz.

Ankarada halka 2 kilo şeker verildi; İstanbulda bir buçuk

kilo, bazı yerlerde ise 400 gram! Faraza

yedi nüfuslu, dar gelirli ve

Ankaralı bir aile 14 kilo

şeker alacak. Halbuki büt-

çesi itibariyle azamî aylık sarfiyatı en

fazla 4 kilodur. 10 kilosunu sa-

tacak; bu suretle ve zorla kara

borsacılığa alınsak!

Dünya vesikayı tasarruf, ni-

zam, adalet, müsavat için kabul

etmiştir. Bizde vesikalı maddeler isra-

fa, intizamsızlığa, adaletsizliğe

ve müsavatsızlığa yol açıyor.

Bereket havayı vesikaya bağ-

lamak lüzumu hasıl olmuyor.

Yoksa bir kısmımız havasızlık-

tan boğulur, bir kısmımız hava

ile şiserek balon gibi havalara

yükselirdik!

KIRPI

Üzüntüden kurtulmuş

— Demir, o gürültü nedir?.

— Anne, hani senin daima kır-

mamdan korkup üzüldüğün vazo

var ya...

— E.. ne olmuş?.

— Artık üzülmene lüzum kal-

madı da!

Görüş farı

— Burasını nasıl buldun?
— Daha henüz bulamadım. Arıyorum.

FIKRALAR

Su ve şarap

Bursalı Şeyh Zaik Efendiye hı-sımlarından bazılarının «şarabı besmele ile içen» dediklerini ken-disine söylediler. Şeyh bu sözü söyleyenlere şu cevabı verdi:

— Ben su içerken besmeleyi u-nutuyorum. Şarab içerken nere-den aklıma gelsin?.

Boğulurmuş

Şair Kanlıca Nihad Beye dost-larından biri:

— Yusuf Kâmil Paşanın meş-hur (Telemak) tercümesini nasıl buluyorsunuz?..

Diye sorar.

Şair şu cevabı verir:

— Biraz okudum, durup nefes alacak yerini bulamadım. Baktım ki boğulacağım. Elimden attım, kurtuldum!

Majeste Tenor

Meşhur Alman tenoru Storack, bir temsil vermek üzere Viyana-dan Berline gitmek üzere idi. Hiz-metçisi eşya bavullarını kapatmış, fakat sanatkarın oyunda giyeceği bir imparator tacını içine koymağı unutmuştu.

Tren hareket etmek üzere oldu-ğundan Storack bu ağır tacı aldı, boş bir şapka kutusunun içine koydu. Tren hududa gelince güm-rük memuru:

— Beyana tâbi bir şeyiniz var mı? diye sordu.

— Hiçbir şey.

— Lütfen şu şapka kutusunu açar mısınız?.

Storack kutuyu açtı. Memur ta-cı görünce beti benzi attı, derhal selâm vaziyeti aldı:

— Haşmetpenah, dedi. Sizi ra-hatsız ettiğimden dolayı affınızı is-tirham ederim!

Solist — Şimdi ne okuyayım?

Çalgıcılar — «Cihar attım, şes oynadım!»,

Solist — Olmaz, ayol, dinleyiciler arasında üstüne alınacak bazı eski bakanlar var!

Büyük Millet Meclisinde ibret dersi sözler

Mebusların ağzından:

★ Orman İşletmelerinin kârı 250 bin lira, masrafı 14,5 milyon li-radır.

★ Bir harada 20 hayvan, fakat 200 memur vardır!

★ Bütçemiz açıktır; vergi tahsilâtı 31 milyon lira eksilmiştir!

★ Aşağı in! (Alt tarafını yzaamadık)

★ Alçak! (... Bunun de gerisini yazmaktan utandık)

★ Devlet dairelerinde bir taraftan soba yanar, diğer taraftan vantilâ-tör döner!

★ İrtikâp ve irtişa ile merhametsizce mücadele etmeli, mürtekip ve mürteşileri askeri mahkemelere yolliyerek en ağır cezalara çarptır-malıdır!

★ Devlet dairelerindeki o lüks tefrişatı, o abajurlu lâmbaları, kalöri-ferli dairelerde yakılan sobaları, vazifeleri başında makyaj yapan ha-nımları derhal kaldırmalıdır!

★ Bir müdürün hokkası 200 liradır!

★ Bilmem hangi sefe, bilmem hangi müdüre teker teker oda tahsis edeceğimize onları memurlarla bir arada oturtsak kibarlığımızdan mı kaybederiz?

★ Daktilolar okadar çok ki bir müddet yazı yazdıktan sonra örgü örüyorlar!

★ Odalarda 500 liralık koltuklar durur. Bu koltukları kaldırmak lâ-zımdır!

★ Devlet dairelerinde daktiloya iş verilmemelidir. Her memur kendi yazdığı yazıyı tape edebilmelidir!

★ Yapılacak şey Seçim Kanunu çıkardıktan sonra Meclisi de dağıt-mak ve yeni bir seçim yapmaktır!

★ Bu hükümete güven oyu vererseniz seçmenlerimize hangi yüzle bakacağız?

★ Arkadaşlar! Teklifim şudur: Kabinayı elbirliğiyle kendimiz düşü-relim!

★ «Yapacağız, edeceğiz, düşüneceğiz, tedbir alacağız», demekle iş bitmez!

Başbakan ağzından:

★ 9 ay içinde birbirinden mühim 25 kanun getirdim. Siz bunu 3 sene çalışsanız çıkarabilir misiniz? Şüphe ederim!

Netice:

40 muhalif reye karşı 308 reyle kabineye itimat. Veledallın! Amin!

Zevkinize Uyacak

DENTOSİL
DİŞ KREMİ

Tecrübe ettiniz mi? Bol köpürür, zaikanızı okşar.

Hem görmez, hem anlamaz

Kadın — Köpek diye yine bütün gün sokaklarda çocuğun oyuncak ayısını gezdirmişsin!

"Fransız" karikatürü

Erir mi? Erimez mi?

Profesör — Şimdi bu bir lirayı aside atacığım. Acaba eriyecek mi? Kim cevap verecek?
Talebe — Erimez efendim.
Profesör — Doğru, niye erimez söyle bakayım?
Talebe — Erise asidin içine atmazsınız da onun için!

Din dersinde

— Çocuklarım, Allaha günahlarımızı affettirmek için ne yapmalıyız?
Bir sükût devresinden sonra çocuklardan biri cevap verir:
— Ne mi yapmalıyız? Tabii ilk önce günah işlemeliyiz!

Mamazel Persefoni evleniyor

Bu sefer erken davranmışım. Sa londa kimse yok. Sandalyeyi köşeye çekip oturdum. Beklemem uzun sürmedi. Cebimden gazetemi çıkarırken kapının önünde bir kadın peyda oldu. Ters çevrilmiş büyük bir sepete benzeyen alacalı ha sır şapkasının kenarına uzun, ucu kıvrık bir horoz tüyü saplanmış. Kendisi de uzun boylu, zayıf, pembe roblu, çorapsız bir madam. O ayakta, ben oturur vaziyette olduğumuz için şapkasının devrik kenarları yüzünü görmeme mâni olamıyor. İtina ile maşalanmış oksijenli saçlarının diplerinden beyazlar sırtıyor. Kaşları ressam fırçasıyla çekilmiş incecik bir çift çizgi halinde. Gök mavisi gözleri çukura kaçmış. Kat kat sürülep kremli pudra badanası yanak buruşuklarını gizliyemiyor. Allığını da ihmal etmemiş. Kızıl boyalı, incecik dudakları, kanı henüz pıhtılaşmağa başlamış ustura yarasını andırıyor. Gerdan derileri sarkık, göğüs vavyacı.

Birini arıyormuş gibi basını uzatıp etrafa göz gezdirdikten sonra içeriye girdi, gülümseyerek selâm verdi:

— Bonjur efendim.

— Bonjur Madam.
Kaşları çatıldı, küskün bir edâ ile başını salladı:

— Ookhi kirye! Yook efendim, ben deyilim Madam, ben bir Mamazel. Çünkü iç bir tefa yapmamışım evlenmek.

— Pardon, Madmazel! Evvelâ farkedemedim, kusura bakmayınız.

— Yok sindik bir büyük zarar, ma çok rica ediyorum, baska bir tefa benim için söylemeyeceksiniz Madam.

Ayağa kalktım, tekrar özür dileyerek teminat verdim:

— Hayır, hayır. Hiç merak etme, Madamciğim... Pardon, Madmazel! Bir daha kat'iyyen söylemem, Madmazelciğim!

Yüzü güldü:

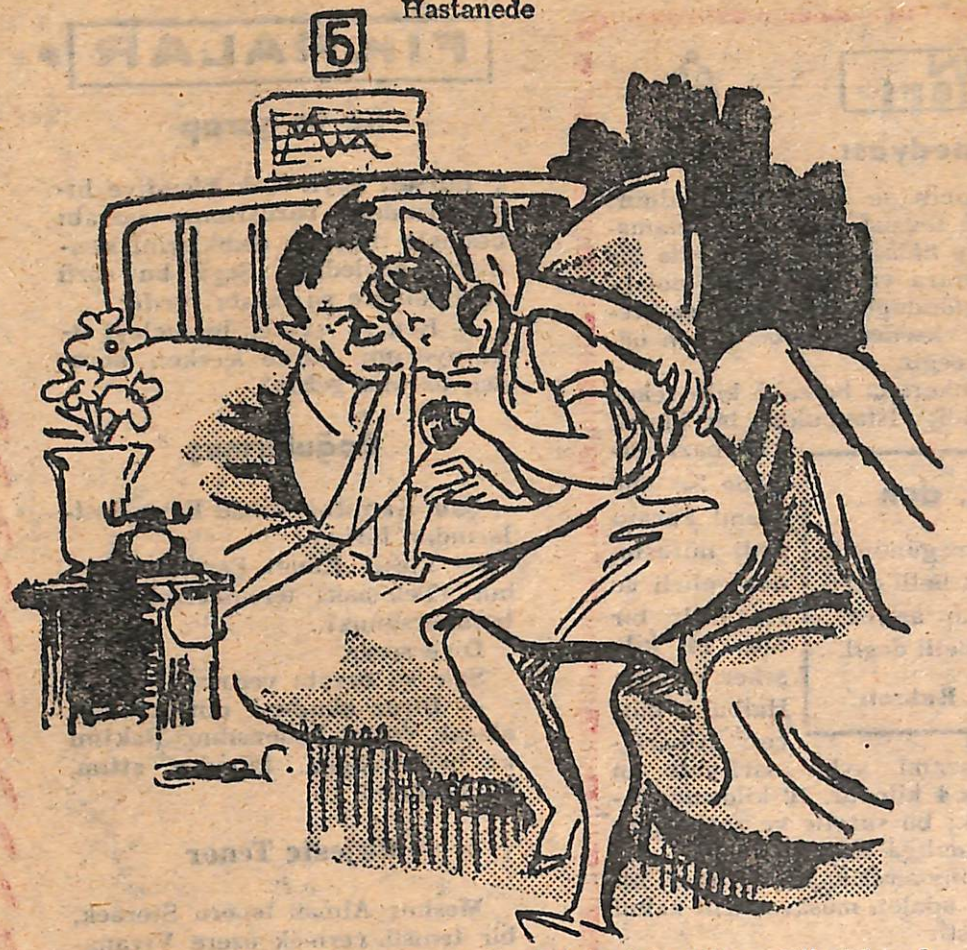
— Efharisto poli, kirye. Çok teşekkür ediyorum.

Sandalyeyi işaret ettim:

— Oturmaz mısınız, Madmazel?

— Evet efendim, istiyorum oturmayay, çünkü tramayda ayaklarımın üstünde geldim. çok çok yorulmuşum.

Oturdu, cantasından avnasını çıkardı, gözlerini belerte belerte yüz tuvaletini tetkik etti. parmak-

— Evet, sayın bayan, 5 numara şimdi daha iyi gidiyor. Elleri kımıldamağa başladı!

"Yunan" karikatürü

ların ucunu tükürükleyip şapkasından çıkan dibi kırıl saç demetlerini düzelttikten sonra bana döndü:

— Zanetiyoum ki siz kıyabiliyorsunuz bize.

— Aman madmazelciğim, ben si ze nasıl kıyarım?

— Pardon efendim, yaniyakim bizimkilere siz kıyma yapacaksınız?

— Hayır, Madam... Pardon, Madmazelciğim! Kıyma yapmasını da, köfte kızartmasını da...

Telâşla çantasını salladı:

— Yok vire köfte, evlendirmek yapmıyorsunuz siz?

— Hâââ... Nikâh kıymaktan mı bahsediyorsunuz? Pardon, yanlış anlamışım ben. Tebrik ederim, Madmazel! Demek evleniyorsunuz artık. Haniya, nişanlımız nerede?

— Yook efendim benim nisanlisi. Çünkü iç ir tefa evlenmiyorum ben.

— Niçin evlenmiyorsunuz Madmazelciğim? Henüz gençsiniz. Yalık değil mi size?

Gençlik kelimesinin verdiği neşe ve gururla evvelâ gülümsedi, sonra benzi soldu, hazin hazin içini çekti. Derin bir gönül yarasına dokunduğumu anladım, elli beslik Madmazeli daha fazla üzmemek için bahsi değiştirdim.

— Şimdi siz kimi bekliyorsunuz, Madmazel?

Üzüntünün tesiriyle sesi titrekleşmişti. Yutkunarak cevap verdi:

— Benim bir kız kardeş var, Evdoksiya. Onun kızı Mamazel Persefoni, bilirsiniz?

— Maalesef bilmiyorum, Madmazel!

— Evet efendim, ne zaman buraya gelecek, göreceksiniz ki, Persefoni çok güzel bir kız. Sapkacı mağazada çalışıyor, em da bir Türk çocuk ile evleniyor, ismi Hasan Bey. Çok zengin bir çocuk, em da galan Persefoni'ye naasin seviyor bilirsiniz? Çok büyük bir amâr var icerde. sankim vanivor.

Antrede sesler duyuldu. Madmazel telâşla kalktı.

Bayan Persefoni ile Bay Hasanın evlenmelerini de AYDEDE'nin gelecek sayısında anlatacağım

Ce. Re.

BİR SORU

Bir gemiden sarkan merdivenin her basamağının arası 33 1/2 santimdir. Eğer deniz 83 3/4 santim yükselirse kaç basamak su altında kalır?

(Cevabı 8 inci sahifede)

Eski nükteler:

INSANLAR ve HARBLAR

Yusuf Kâmil Paşanın meclisinde, bir gün, muharebeden bahsolunurken hazır olanlardan biri:

«— İnsanlar muharebeyi ne vakit terke edecekler?» diye sorar

Horoz akıllılardan olan sual sahibine Paşa şu cevabı verir:

— Horozlar, ne vakit döğüşmekten vazgeçerse!

ARAFATTA TANBUR

Saray sazandelerinden meşhur Tanburî Zeki Mehmed Ağa, ömrünün sonlarında hacca niyet edip gitmek üzere iken Beşiktaşta Kethüda zade Arif Efendiye tesadüf etti. Elini öptükten sonra:

— Hoca Efendi, ben hacca gidiyorum. Artık tanbura orada tövbe edeceğim.. deyince, Kethüda zade:

— Yok, dedi, sen arafatta da çal!

— Eğer ikiye bölünürse yarı yarıya paylaşırsınız!
"Fransız" karikatürü

Varyete

"Fransız" karikatürü

KISA HİKAYE

Öksürük

Hulki Efendi bir haftadır mütemadiyen öksürüyordu. İlaçların envana başvurmuştu; Hasan, Hüseyin, Rıza, Salim ve gayrihim isimli birçok öksürük hap, güllâc ve şurublarından cifter cifter, kaşık kaşık yutup içmiş, sırtına hardal yakıları, tentürdiyotlu pamuklar yapıştırmış, yirmi kuru boynuz çekmiş, fakat yine bir tesirini, faydasını görmemişti. Haremi şaşkına dönmüş, Efendi ise baygın düşmüştü. Aman Allahım, o ne öksürüktü... Sanki ciğerleri yerinden sökülüyor, ağzına geliyordu; içişi güm güm, hamam kapısı gibi ötüyor, inliyordu.

Hulki Efendi bütün geceyi, bu uzun, yağmurlu, soğuk kış gecesi uykusuz geçirmişti. Zira öksürüğü biraz kesilir gibi olup da çehresi kıpkızıl, gözleri kanlı ve göğsü sızı içinde, bitab başını yastığa koyar koymaz gırtlığa bir gıcaktır yapıyor, o azdırmamak için nefes almamağa uğraştıkça öksürük artıyor, gözlerini çeşmenelerinden uğratiyordu. Biraz nefes almağa vakit bulursa:

— Aman hanım, bir yudum ıhlamur!

Diyecekti. Fakat bu inatçı öksürüğe ne ilaç, ne tedavi hiçbir fayda etmiyordu.

Hulki Efendi tam on saatte bir teviye öksürmekten nihayet bitab düşmüş, sabaha doğru, nasılsa bir az kendinden geçmiş, dalmıştı.

Galiba adaçayı, yahud da son kokladığı günlük dumanı biraz tesir etmişti. Duvara dayalı uzun, ayaklı ve camkânlı muvakkithane saati şimdi, bir haftadır âhengini ihlâl eden o müz'ic öksürüklerden kurtulan odanın eski sessizliği içinde işleyebilmekten memnun, tıkır tıkır öterken Hulki Efendi birden başını kaldırdı. Sanki boğuluyordu, boğulmuştu, nefesi tamamen tutulmuştu... O ne gıcık, o ne öksürük, o ne nöbetti! Sanki ağzıyla ciğerleri arasındaki delikten, hançeresiyle midesi ortasından, vapurların çapa koyverdikleri demir zincirin geçisi gibi uzun öksürük silsilesi sürükleniyor, fakat bir türlü bitmek bilmiyordu.

Acaba Hulki Efendinin bu sademe ile ciğerleri mi yerinden kopacak, son nefesi mi çıkacaktı? Haremi âciz, perişan, harab bir halde yerinden fırlamış, alaca karanlıkta iki büküm, bin ıstıbla cırpıp öksüren zevceye baka kalmıştı.

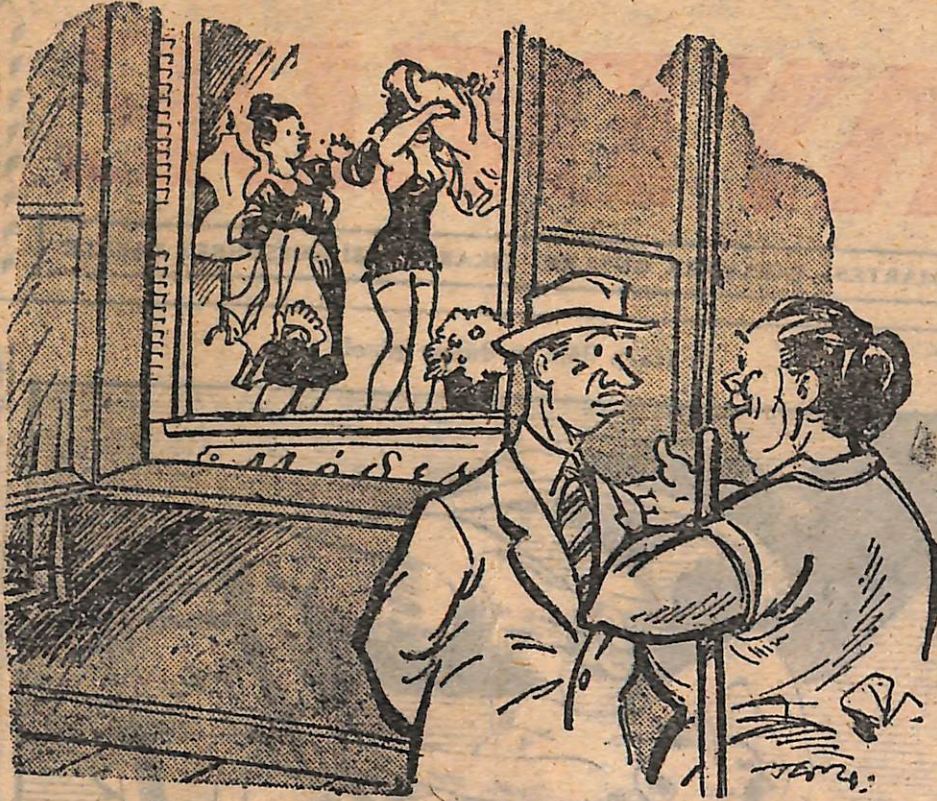
Perdelerden hafif bir ışık, sabahın ilk ziyası odaya yavaş yavaş süzülüyordu.

O esnada kadıncağzın nazarı yorganın üstüne isabet etti, hayretinden ve korkusundan vücudu buz kesildi.

— Aman, diye haykırdı, Efendi, bak, ciğerlerin ağzından gelmiş!!

Hulki Efendi, öksürüğüne rağmen gözlerini dört açtı ve işaret edilen yere, yani ta önüne bir de-

Fevkalâde manzaralı kiralık oda

— Odanızın fevkalâde manzarası var diyordunuz. Nerede?

— A oğlum arkana dönüp baksana! Kadın terzisi var!

"İtalyan" karikatürü

Köpeğin kuyruğu

— Fatoş, köpek kelimesini hecele bakayım!

— K - ö - p - e . .

— E.. arkasında ne var?

— Kuyruğu!

fa baktı ve canhırs bir sesle:

— Eyvah!!

Diye bağırdı. Nasıl bağırmış ki, orada, ağzının eğildiği yerde biri kara, diğeri ak iki ciğer, kendi ciğerleri serilmiş duruyordu. Karısının hakkı vardı, öksürürken muhakkak ciğerleri yerinden kopmuş ve ağzından fırlayarak önüne düşmüştü. Tevekkeli değil, bu son öksürük bütütün başka, hepsinden zorlu idi...

Şimdi ne yapacaklardı? Haremi:

— Hekim, hekim çağıralım!

Diye inledi. Hulki Efendinin gözleri kendi ciğerlerine dikili, şaşkın duruyordu. Yanılmıyordu. İşte oda bütütün aydınlanmış, bu ışık içinde birisi kara, diğeri ak bir takım ciğer, kanlı ve yarı parçalanmış bir halde önüne serilmişti.

Nasıl oluyor da buna rağmen hâlâ yaşıyor, etrafını görebiliyor ve hattâ konuşabiliyordu? Hayret!

Tam bu esnada açık kalmış olan kapı gıcırdadı, içeri evin kedisi girdi; gözleri parıl parıl yanıyordu. Hulki Efendi son bir gayretle ellerini ciğerlerine uzattı:

— Kedi kapmasın! Kedi kapacak! Koş! Yetis, Hanım!

Diye bağırdı.

Kedi acı, keskin, haşın ve zalim bir sesle miyavlıyordu. Muhakkak lokusunu almıştı; pençesinden kurtaramıyacaklardı.

Nitekim öyle oldu. Samur birden atıldı, ciğerleri kaptı ve bir hamlede fırlayıp kaçtı. Hulki Efendi ancak:

— Eyvah!

Demeye vakit bulmuş, bayılıp kendinden geçmişti.

Ayıldığı zaman meseleyi izah ettiler: Meğerse o gün eve gelen bir takım ciğeri kedi, geceleyin, mutfaktan kapmış ve açık kalmış olan kapıdan Hulki Efendinin yastığına kadar getirmişti. Fakat Efendi, öksürüğün şiddetiyle birden uyanınca korkmuş, bırakıp kaçmıştı. Samur ikinci defa odaya onu, bu elinden kaçırıldığı fırsatı aramağa gelmişti!

Eski «AYDEDE» den

Son çare

Vaktiyle güzelliği ve hoşsohbetliğiyle ün almış bir bayan, yaşlandığı zaman yüksek bir apartmanın üst katında oturuyormuş. Kendisini ziyarete gelen eski ahbablarından biri, merdivenlerden şikâyet etmiş. O da cevaben demiş ki:

— Ne yapayım dostum, erkeklerin kalbini çarptırabilmek için elimde kalan tek çare!

Gençlik

Doksanına yaklaştığı halde hâlâ dinçliğini ve gençliğini nasıl muhafaza ettiğini Fransız romancısı (Rachilde) den sormuşlar. Su cevabı vermiş:

— Hayatta genç kalabilmenin yegâne sırrı, gençlerle yaşamaktır.

Bir dakika sonra ilâve etmiş:

— Fakat onlar gibi yaşamamak şartile!

Zindanda

— Evlimisin?

— Ben hürriyetimi seven adamım; hiç evlenir miyim?

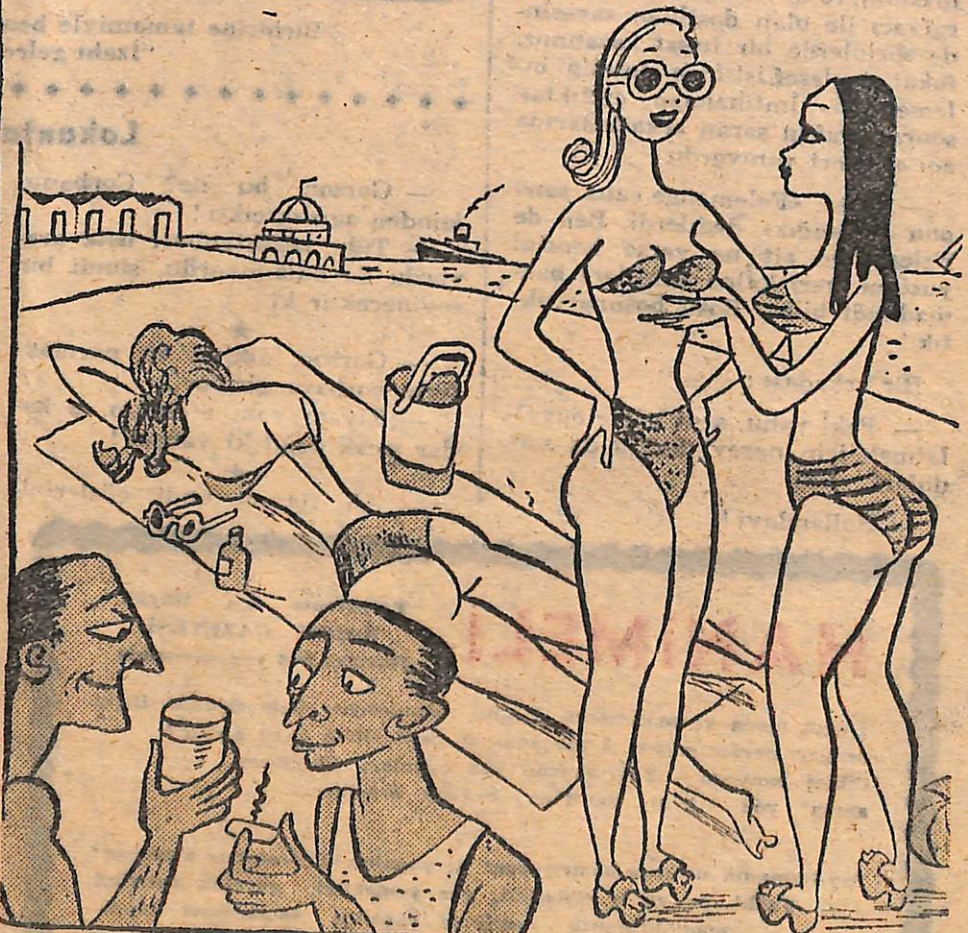
"Fransız" karikatürü

lî «tasrif» e yatmamış; elâman çekmiş, nihayet vazgeçip köyüne dönmüş.

Bir gün odun yararken baltası sağlam, sert bir kütüğe rastladığından ne yapsa ağacı ikiye bölemezmiş. Fakat gayreti kırılmamış, kendi kendine demiş ki:

— Ulan, «darabe, yadribü» den de güç değilsin a! Elbette senin hakkından gelirim!

Yeni deniz kıyafetleri

— Dikkat ediyor musun? Etekler uzadığı nisbette mayolar kıaldı ve sütiyenler küçüldü!

"İtalyan" karikatürü

Doktor — Tık, tık, tık!

Hasta — Buyurun!

"Ecnebi karikatürü"

AYDEDE

Koleksiyonları için orta sayıların da rahat okunmasını temin edecek bir cild idarehanemizce hazırlanmaktadır.

AYDEDE

CUMARTESİ, ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR SIYASI HOŞSOHBET GAZETE

AYDEDE

Sütunlarında yer bulan İlanlar

En aşağı 3 gün okunur ve el-lerde döner dolaşır.
Hemen paket yapılmaz.

Saşılacak, acımacak şeyler

- ★ Hindistanda bir inek öldüren 25 sene hapse mahkûm edilir.
- ★ En çok ikiz doğan memleket İrlandadır.
- ★ (Otuz sene harbi) tam 30 yıl sürmüştür. Fakat (yüz sene harbi) 116 yıl devam etmiştir.
- ★ Yunan filozofu Zenon, kendisine işkence edildiği sırada şeriklerini haber vermemek için dilini dişiyle koparmış ve hâkimlerin yüzlerine fırlatmıştır.
- ★ Başımızdaki saçların adedi 13 bin ile 15 bin arasındadır.
- ★ Cinin bazı bölgelerinde çocuk ölümü 1000 de 200 ü aşar.
- ★ Sacı dökülmüş tek bir kızıl derili yoktur.
- ★ Bir insan senede bir ton miktari yemek yer.
- ★ Graham Bell, sağır ve dilsiz olan zevcesini bu sakatlıktan kurtarmak gayesiyle çalışırken telefonu icad etmiştir.
- ★ Amerikalıların beste biri göz- lüklüdür.
- ★ Hekumru balığı saatte yüz on kilometre mesafe kateder.
- ★ Jules Cesar ölürken, yanında bulunanların, kendisini alkışla- malarını istemiştir.

6 INCI SAYFADAKİ SORUNUN CEVABI

Suyun yükselmesiyle gemi de yükeleceğinden hiçbir basamak su altında kalmaz.

Sözlerini tutmamışlar!

Hocalarına kendini sevdirmişti. Bunda biraz da iyi bir futbolcu ol- masının rolü vardı. Bilhassa coğ- rafyacı ile olan dostluğu sayesinde sözlülerde bir fırsat kazanmış. fakat maalesef istifade etmesini bi- lememişti. İmtihandan çıktıktan sonra etrafını saran arkadaşlarına acı acı dert vanıyordu.

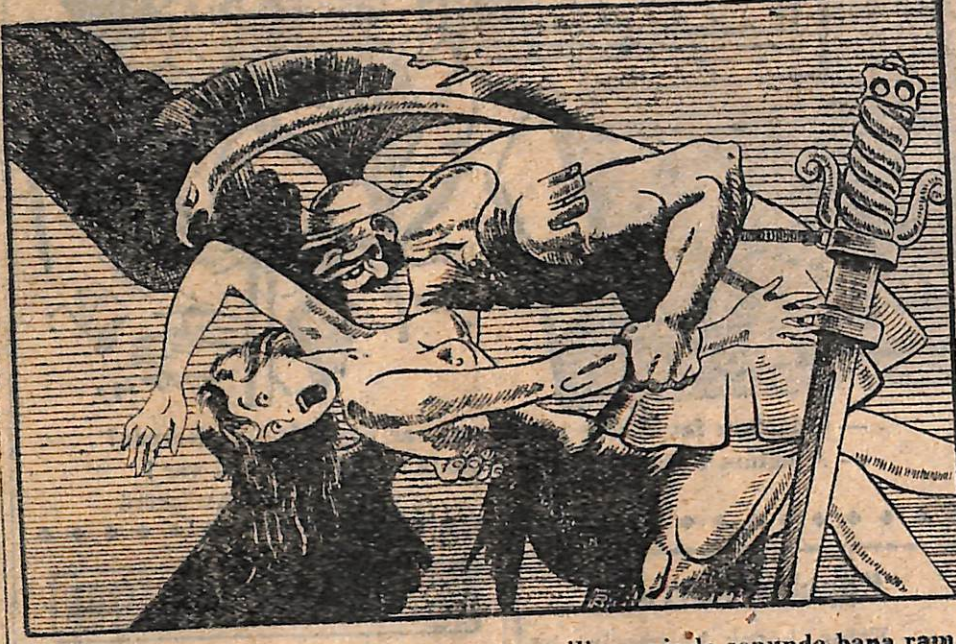
— Bana, «Felemenge çalı, sana onu soracağız» dedilerdi. Ben de Felemenge ait ne varsa hepsini yuttum, geri kalna bahislere bak- madımdı bile... Bosu boşuna çak- tık!

Bir arkadaşı:

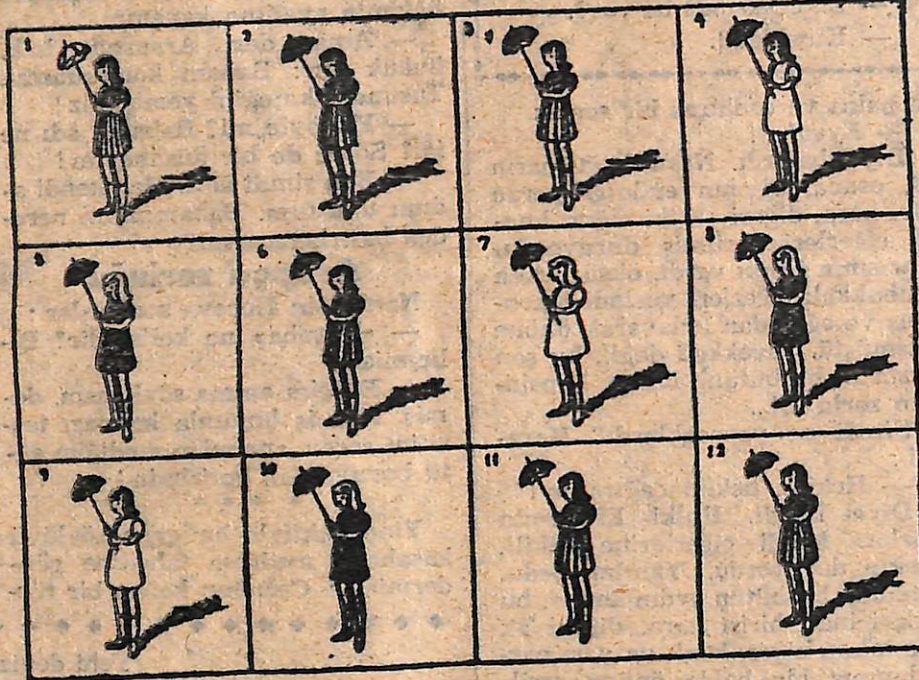
— Peki yahu, seni böyle cuval- latmak için nereyi bulup da sor- dular? dedi.

— Hollandayı!

Harp ilâhı ve dünya güzeli

— Bağırarak, çırpınarak faydasız sevgilim, eninde sonunda bana ram olacaksın!
"Travaso" dan

Birbirine tamamiyle benzeyen iki resmi bulunuz
"İzahi gelecek nüshada"

Lokantalara dair

— Garson, bu ne? Çorbanın içinden ağızlık çıktı!
— Tüh, sabahtanberi usta ara- yordu da bulamıyordu, şimdi bir sevinecektir ki...

★
— Garson, dikkat et, parmak- ların corbaya giriyor...
— Ziyarı yok, efendim, o ka- dar sıcak değil ki yansın!

★
— Ah Hanımefendi, gözlerini-

zin rengine, endaminiza, tuvaleti- nize, her halinize meftunum... Siz bende en çok nemi takdir buyuru- yorsunuz?.

— Hüsnü tabiatınızı!

★
Yaşlı, fakat süslü bir hanım, ye- ni hizmetçisine der ki:

— Bugün başımda bir ağırlık var...

— Ah, hanımcığım, iğreti sa- çınızla yapma dişlerinizi çıkarınız ferahlarsınız!

Bu, böyledir

İki ahbap kahvede tavla oynar- larken Ahmet 25 kuruş kaybeder. Bütün ceplerini baştan aşağı ara- dıktan sonra mehcup bir halde:

— Param yok; elli kuruşum vardı, galiba evden almışlar.
Mehmet kızar.

— Be adam, cebine bakmadan ne cesaretle buraya geliyorsun? Ben şimdi kahve paramı ne ile ve- revim?

İdeal Bir Diş Macunu

ULTRAMİN
Dişleri Çürümekten Korur

Alişveriş

Tuhafiyeci dükkânında:

— Bana bir düzine fanilâ lazım.
— Buyurunuz, işte en âlâsın- dan, hâlis yün...

— Kaça?

— Tanesi iki lira...

— Peki, sarınız!

Dükkâncı paketi yapar.

— Bu çorapların fiyatı nedir?
— Bir lira...
— Âlâ, âlâ... Fanilâları almak- tan vazgeçtim, iki düzine şu ço- raptan veriniz.

Müşteri çıkmağa hazırlanır:

— Efendi, çorapların parasını vermediniz!

— Ben onları fanilâlarla değış- tirmedim miydi?

— Fakat siz fanilâların bedelini tesviye etmedinizdi...

— Tabii etmedimdi, zira alma- dımdı ki...

Dükkânci düşünür:

— Doğru!

(Müşteri de paket elinde çıkar, gider.)

YOLCU VE TABANCA

Vaktiyle, her ne zaman sefere çıksa eşkiyaya rast gelerek ker- vanlariyle, denklere ve balyeriyle nesi var, nesi yok soyulan bir tüc- car yine yolculuğa niyet etmiş, ar- kadaşları başına bir belâ ge- leceğini tahmin ettikleri için nasi- hat vermişler:

— Yahu, demişler, bari bu defa yanına tabanca al!

Tüccar düşünmüş, sonra demiş ki:

— Ne hacet... Şimdiye kadar vermediğim bir bu kaldıydı, onu da bu defa kaptırmıyalım!

Nezle

Dehşetli nezleye tutulmuşum, bir kahveye girip çay ısmarladım. Getiren garson halime acıyarak yüzüme baktı:

— Vah vah! dedi. Çok şiddetli yakalanmışsınız.

— Evet.

— Keske zatürriâ olsaydınız! Şimdiki ilâçlarla hemen geçiriyor- larmış...

ABONE ŞARTLARI

6 Aylık	Memleket içi	7,5 Lira
"	Memleket dışı	12 "
1 Senelik	Memleket içi	14 "
"	Memleket dışı	21 "

Sahibi: F. KARAY

Yazı işlerini ülen idare eden:
Z. Çalıkoğlu

İdare yeri: Ankara Caddesi 98/2 1. -Anbul

Dizildiği Yer:

Murat KERMAN Mürettiphanesi

Basıldığı Yer: TAN Matbaası

HANIMELİ

Türkiye'nin En Büyük
KADIN GAZETESİ
Haziran 948 yaz sayısında

Yazlık moda ve modellerini renkli resimleriyle bulacaksınız. Biçki dersleri devam ediyor. 5 parçadan 20 çeşit elbise nasıl giyilir? Güneş banyosu - Yavrumuzun yaz oyunları. Böceklerle aman yok. Aynı motiften değişik örnekler.

Zayıflamanın sırlarını bildiriyoruz! Ne yaparsa ki çorabınız akmasın?

Yazlık ev ve iş elbiseleri, yaz yemekleri, güzellik takvimi, manikürümüzü kendimiz yapalım, saçlarımızı kendimiz keselim. Fıkra, karikatür, roman, hikâye
40 Sayı 50 Krş. İstanbul - Tan Matbaası